

Regional indelning – tre nya län (SoU 2016:48)

Sammanfattning

Ja till Svealands län och landsting

Lindesbergs kommuns sammanvägda bedömning av Indelningskommitténs förslag om att bilda ett nytt landsting i Svealands län är att det finns objektiva bärande skäl för att genomföra förslaget och att det medför bestående fördelar i enlighet med indelningslagens krav.

Lindesbergs kommun instämmer i att den föreslagna geografin för Svealands läns landsting, i en nationell avvägning, är en god utgångspunkt för det kommande landstinget. Att Dalarnas, Gävleborgs, Södermanlands, Uppsala, Västmanlands och Örebro län bildar ett nytt län och ett nytt landsting är en utmaning som innebär att våga tänka nytt och att se möjligheterna. Lindesbergs kommun ser fram mot att få vara en del av det arbetet.

Under mer än 20 år har staten, näringslivet och civilsamhället successivt omorganiserat sig i regioner större än dagens små län. Det har lett till en oacceptabel assymetri, som gör att de tre stora länen har andra förutsättningar än de 18 mindre länen. Reformeringen av samhällsorganisationen på regional nivå behöver fullföljas.

Frågan har diskuterats under lång tid. Genom utredningar, dialoger och remissvar, t ex på Ansvarskommitténs betänkande, har en majoritet av berörda intressenter ställt sig bakom behovet av en reform. Lindesbergs kommun delar regeringens utgångspunkter i direktiven och fokuserar därför detta remissvar på hur reformen på bästa sätt genomförs.

Lindesbergs kommun delar kommitténs analys att sex jämnstarka regioner, med kapacitet att bedriva regional utveckling och att fullgöra uppdragen inom hälso- och sjukvården för sina medborgare är rätt väg att gå.

Regeringen bör vara tydlig och i kommande proposition lägga fast att Sverige på regional samhällsnivå från år 2023 ska vara indelat i sex län och att relevanta statliga myndigheter ska följa denna indelning.

Varför inte sjukvårdsregionerna?

Indelningskommittén landar i sin samlade bedömning i att Sverige bör delas in i sex större regioner. Lindesbergs kommun delar denna uppfattning.

Kommitténs skriver bland annat ”Vi bygger vidare på de samverkansmönster som har vuxit fram inom olika samhällsområden.” Lindesbergs kommun menar att kommittén tillmätt denna utgångspunkt allt för liten vikt.

Ett av de mest grundläggande samarbeten som utvecklats under lång tid är de storregionala sjukvårdsregionerna. Hälso- och sjukvården kommer även framöver att vara den helt dominerande verksamheten inom de föreslagna landstingen. Kommitténs förslag gör att befintliga samverkansmönster bryts i fyra av de sex tilltänka nya landstingen med omfattande administrativa och ekonomiska konsekvenser. Region Örebro län anser att kommittén gravt underskattat de omställningskostnader som blir effekten av att i större delen av Sverige frångå nuvarande samverkansgeografi inom hälso- och sjukvården.

När det gäller effekterna av kommitténs förslag om ett Svealands län utan Värmland finner Lindesbergs kommun delbetänkandet motsägelsefullt. Kommittén skriver att det inte finns några lagstiftningsmässiga hinder för att genom avtal och fri rörlighet behålla nuvarande flöden från Värmland liksom den verksamhetsförlagda utbildningen för studenterna på läkarutbildningen vid Örebro universitet. Vår åsikt är dock att för att upprätthålla forskning och utveckling som grund för en läkarutbildning vid ett universitet behöver det även i framtiden bedrivas högspecialiserad vård i anknytning till utbildningen.

Kommittén verkar komma till slutsatsen att en Svealandregion som inkluderar Värmland egentligen är den bästa lösningen för hälso- och sjukvården. Andra överväganden och prioriteringar har uppenbarligen lett till att kommittén föreslår att Värmlands län bör ingå i det nya Västra Götalands län. Vi delar inte kommitténs bedömning i detta avseende.

God granne

Svealands län kommer att gränsa till samtliga föreslagna län utom Skåne/Blekinge. Detta gör att det är väsentligt att bygga upp goda grannrelationer inom alla samhällsområden.

Lindesbergs kommun konstaterar att Svealands län kommer att ha den för länet sannolikt viktigaste tillväxtfaktorn – Stockholm – utanför länet. Detta kommer att kräva speciella arrangemang för att koppla samman Svealands län med Stockholms län inom t ex infrastruktur, kollektivtrafik, kultur och arbetsmarknad.

Hälso- och sjukvården behöver en större organisation

Hälso- och sjukvårdens framtida utmaningar kommer att kunna hanteras på ett bättre sätt i större demokratiskt styrda landsting än i dagens samverkansnämnder. De förhandlingslösningar som nämnden kan åstadkomma är inte tillräckligt kraftfulla för att åstadkomma den önskvärda utvecklingen.

Regionens storlek är viktig för möjligheten att ta ett samlat ansvar för hela vårdkedjan inklusive den högspecialiserade vården.

Universitetssjukhuset i Örebro är tillsammans med Akademiska sjukhuset i Uppsala väl rustade att axla en ledande roll i dessa processer.

Ökad kunskap, demografisk förändring och ökade krav från medborgarna innebär att vården framöver också kommer att behöva genomföra stora investeringar. Små landsting har ett litet befolkningsunderlag och därmed en för liten ekonomi för att klara dessa framtida stora investeringsbehov. I dessa och andra välfärdsfrågor är samspelet med kommunerna en viktig framgångsfaktor.

Stärkt kapacitet för forskning och utveckling

Det föreslagna Svealands län kommer att innehålla många starka företag, lärosäten och en hälso- och sjukvård med sammantaget en betydande forsknings- och utvecklingskapacitet. Genom ett strategiskt och systematiskt utvecklingsarbete inom det nya länet kommer en kraftsamling av resurser att främja en hållbar tillväxt än bättre än i dagens mindre län och landsting.

Lindesbergs kommun anser att detta ger ökade möjligheter att stärka näringslivets utveckling i hela det nya länet.

Demokratin kan utvecklas

Dagens gränsöverskridande beslutsformer inom t ex sjukvårdsregionerna och infrastrukturplaneringen kommer att i allt väsentligt ersättas av beslut i ett direktvalt fullmäktige. Detta är ett viktigt steg för att stärka demokratin.

Lindesbergs kommun vill understryka de utmaningar som en större geografi för det nya landstinget innebär. De förtroendevalda måste vara tillräckligt många, representativa och geografiskt spridda för att skapa en bred kontaktyta gentemot kommuner, näringsliv, civilsamhälle och enskilda medborgare. Det är viktigt att hänsyn tas så att alla grupper, t ex att småbarnsföräldrar och personer med funktionsnedsättningar, kan delta trots att avstånden till möten kan komma att öka. Organisering med

nämnder och beredningar som, inom sina mandat, får ansvar för geografiska delar av det nya länet kan bidra till närhet och tydliga kopplingar till det nya landstinget.

Lindesbergs kommun menar att större regioner innebär att det nya Svealands landsting får en kraftfullare röst nationellt och internationellt. Det nya länet får också en ökad samlad kapacitet när det gäller att t ex skapa effektiv sjukvård och kollektivtrafik och att uppnå önskade resultat.

Landstinget ska ha det regionala utvecklingsansvaret

Ett viktigt skäl för Lindesbergs kommun att bejaka bildandet av nya län är att den politiska nivån i form av de nya landstingen även fortsättningsvis får statens förtroende att leda det regionala utvecklingsarbetet och ta det territoriella ansvaret. Lindesbergs kommun tillstyrker Indelningskommitténs förslag om att det är landstingen som ska ha det regionala utvecklingsansvaret.

Samspelet med kommunerna är den viktigaste faktorn för att det nya landstinget ska bli framgångsrikt i denna roll. Kommunernas insatser och betydelse i det regionala utvecklingsarbetet kan inte nog understrykas. Samspelet med de drygt 60 kommuner som kommer att finnas i länet kräver nya arbetsformer och en ny organisering. Lindesbergs kommun ser fram mot att bli en aktiv part i detta arbete.

Större och bredare uppdrag

Region Skåne och Västra Götalandsregionen har visat att den regionala politiska nivån är både beredd och kapabel att axla ansvar som traditionellt funnits i staten. Ett väl fungerande samspel med kommunerna är en förutsättning för att detta ska leda till ökad hållbar tillväxt och attraktionskraft.

Lindesbergs kommun menar att infrastruktur i vägar, järnvägar och bredband, delar av arbetsmarknadspolitiken, delar av landsbygdsprogrammet, utbildningspolitiken, forskningsfinansiering och ett vidgat ansvar för den nationella delen av kulturpolitiken är exempel på ansvarsområden som ska decentraliseras från stat till landsting.

Flerkärning förvaltningsstruktur

I det nya länet kommer såväl landstingets förvaltningsorganisation som länsstyrelsen och berörda sektormyndigheter med regional organisering att behöva välja lokaliseringssorter. Lindesbergs kommun menar att samtliga dessa processer bör ske i ett sammanhang. Även om olika organ fattar formella beslut så bör i första hand regeringen och kommande

indelningsdelegerade föra nära överläggningar för att bästa resultat ska uppnås.

Finansieringsprincipen gäller

Finansieringsprincipen ska gälla också en reform som denna. De merkostnader som uppkommer enligt förslaget ska enligt Lindesbergs kommun uppfattning finansieras av staten. Det är inte rimligt att de förändringar som genomförs genom riksdags- och regeringsbeslut ska belasta den del av befolkningen som finns i det föreslagna Svealand. Vi förutser att staten också för dialog med de kommande landstingen och berörda kommuner om att tillföra ytterligare resurser för att underlätta processen.

Klargör roller på regional nivå

Kommittén måste i sitt fortsatta arbete söka lösningar för att dels ge de nya landstingen ett tydligt mandat att leda utvecklingen inom sitt territorium och dels säkerställa att myndigheterna, inklusive länsstyrelsen, ges en ny roll på den regionala spelplanen. Vår uppfattning är att nya roller, samspel och samverkan måste utformas med utgångspunkt i den nya situationen. Från Lindesbergs kommun välkomnar vi en fortsatt öppen och framåtsyftande dialog med kommittén i denna centrala fråga under det kommande arbetet.

Nytt begrepp i stället för landsting?

Begreppet region är etablerat för de landsting som övertagit det regionala utvecklingsansvaret, inte minst i Region Skåne och Västra Götalandsregionen. Numera är det endast vid allmänna val som begreppet landsting används för den regionala politiska nivån.

För Svealands län skulle det som kommittén benämner Svealands läns landsting i stället med detta förslag komma att heta Region Svealand.

Inledning

Lindesbergs kommun har av regeringen beretts möjlighet att lämna synpunkter på rubricerat betänkande.

Lindesbergs kommun har aktivt deltagit i den dialog som Region Örebro län har fört med kommuner och andra intressenter.

Lindesbergs kommun delar regeringens utgångspunkter i direktiven och fokuserar därför detta remissvar på de frågeställningar som gäller hur reformen på bästa sätt genomförs.

Inledningsvis vill Lindesbergs kommun uttrycka sin uppskattning över det öppna arbetssätt som Indelningskommittén valt; genom en bred

dialog har berörda löpande kunnat tillföra fakta och argument som bidragit till en bra diskussion och ett välformulerat delbetänkande. Lindesbergs kommun ser fram mot att fortsatt också få möjlighet att bidra till kommitténs arbete inför slutbetänkandet.

Övergripande ställningstaganden

Fullfölj reformeringen av den regionala samhällsorganisationen

Lindesbergs kommun konstaterar, liksom Indelningskommittén, att reformeringen av samhällsorganisationen på regional nivå behöver fullföljas. De reformer som genomförts under de senaste 20 åren har lett till en oacceptabel assymetri, som gör att de tre stora länen har andra förutsättningar än de 18 mindre länen. Även utvecklingen inom staten har lett till att dagens län inte längre utgör en ändamålsenlig geografi för samhällsindelningen på regional nivå.

Frågan har diskuterats under lång tid, det är inte en ny fråga. Genom utredningar, dialoger och remissvar, t ex på Ansvarskommitténs betänkande, har en majoritet av berörda intressenter ställt sig bakom en reform i den riktning som Indelningskommittén nu utarbetar.

Ja till ett nytt landsting i det föreslagna Svealands län

Lindesbergs kommun delar kommitténs analys att sex jämnstarka regioner, men kapacitet att bedriva regional utveckling och att fullgöra uppdragen inom hälso- och sjukvården för sina medborgare är rätt väg att gå.

Att Dalarnas, Gävleborgs, Södermanlands, Uppsala, Västmanlands och Örebro län går samman och bildar ett nytt gemensamt län och ett landsting är en utmaning som innebär att våga tänka nytt och att se möjligheterna. Lindesbergs kommun ser fram mot att få delta i det arbetet.

De förväntningar och krav som finns på en effektiv samhällsorganisation på regional nivå gör att vi gör bedömningen att det är angeläget att Svealands län och landsting kan bildas enligt den tidplan som kommittén föreslår. Att i det läge som nu gäller skjuta på genomförandet skulle skapa en svår situation med stor osäkerhet och ett vänteläge som skulle riskera såväl suboptimeringar som utebliven beslutskapacitet inom för medborgare och företag viktiga samhällsområden.

Lindesbergs kommun s sammanvägda bedömning av Indelningskommitténs förslag när det gäller att bilda ett nytt landsting i Svealands län är att det finns objektivt bärande skäl för att genomföra

förslaget och att det medför bestående fördelar i enlighet med indelningslagens krav.

Varför inte sjukvårdsregionerna?

Indelningskommittén landar i sin samlade bedömning i att Sverige bör delas in i sex större regioner. Lindesbergs kommun delar denna uppfattning.

Kommitténs skriver bland annat Vi bygger vidare på de samverkansmönster som har vuxit fram inom olika samhällsområden. Lindesbergs kommun menar att kommittén tillmätt denna utgångspunkt allt för liten vikt.

Ett av de mest grundläggande samarbeten som utvecklats under lång tid är de storregionala sjukvårdsregionerna. Hälso- och sjukvården kommer även framöver att vara den helt dominerande verksamheten inom de föreslagna landstingen. Kommitténs förslag gör att befintliga samverkansmönster bryts i fyra av de sex tilltänka nya landstingen med omfattande administrativa och ekonomiska konsekvenser. Lindesbergs kommun anser att kommittén gravt underskattat de omställningskostnader som blir effekten av att i större delen av Sverige frångå nuvarande samverkansgeografi inom hälso- och sjukvården.

När det gäller effekterna av kommitténs förslag om ett Svealands län utan Värmland finner Lindesbergs kommun delbetänkandet motsägelsefullt. Kommittén skriver att det inte finns några lagstiftningsmässiga hinder för att genom avtal och fri rörlighet bibehålla nuvarande flöden från Värmland liksom den verksamhetsförlagda utbildningen för studenterna på läkarutbildningen vid Örebro universitet. För att upprätthålla forskning och utveckling som grund för en läkarutbildning vid ett universitet behöver det även i framtiden bedrivas högspecialiserad vård i anknytning till utbildningen.

Kommittén verkar komma till slutsatsen att en Svealandregion som inkluderar Värmland egentligen är den bästa lösningen för hälso- och sjukvården. Andra överväganden och prioriteringar har uppenbarligen lett till att kommittén föreslår att Värmlands län bör ingå i det nya Västra Götalands län. Vi delar inte kommitténs bedömning i detta avseende.

Synpunkter på skrivningar i delbetänkandet

Tillväxt och välfärd

Lindesbergs kommun instämmer i Indelningskommitténs bedömningar när det gäller den framtida strukturen på den regionala politiska nivån. För att hela landet ska bidra till en hållbar tillväxt är ett sammanhållet ansvar för den territoriella utvecklingen en fråga som bör ligga på den politiska nivån, dvs. hos landstinget.

I delbetänkandets avsnitt 8.3.1 diskuteras att landstingen måste kunna leverera de välfärdstjänster medborgarna förväntar sig. Lindesbergs kommun menar att detta är ett allt för snävt synsätt. De nya landstingen har också – liksom dagens olika regionala politiska organ – ett uppdrag att utveckla det territorium som omfattas. Detta uppdrag måste också synliggöras och ges kapacitet i det nya landstinget.

Hälso- och sjukvård

Det är en stor utmaning för hälso- och sjukvården att se till att den senaste och bästa kunskapen kommer till användning i hela landet. Den nationella samordning som nu utvecklas förutsätter att kunskapsorganisationen i varje landsting har kapacitet och kompetens att medverka i implementering, uppföljning och förbättringsarbeten, vilket underlättas av större regioner. Universitetssjukhuset i Örebro är tillsammans med Akademiska sjukhuset i Uppsala väl rustade att axla en ledande roll i dessa processer.

Lindesbergs kommun instämmer därför i Indelningskommittén slutsatser när det gäller Hälso- och sjukvårdens behov av befolkningsmässigt större regioner. Hälso- och sjukvårdens framtida utmaningar kommer att kunna hanteras på ett bättre sätt i större demokratiskt styrda landsting än i de samverkansnämnder som i dag är plattform för storregionalt utvecklingsarbete. De förhandlingslösningar som nämnden kan åstadkomma är inte tillräckligt kraftfulla för att åstadkomma den önskvärda utvecklingen.

Regionens storlek och ägandet av alla led är viktigt för nivågruppering av den specialiserade delen av hälso- och sjukvården. Ett fortsatt behov av koncentration av högspecialiserad vård för tillgång till resurser, kompetens och teknik kan inte underskattas och ställer krav på en ny regionstruktur. Behovet att äga alla led gäller också för behovet av en omstrukturering i motsatt riktning med en utbyggd närsjukvård med brett specialiststöd och ett stärkande av primärvården, hemsjukvården, äldreomsorgen, missbruksvården, psykiatri och arbetet med barn och unga. Lindesbergs kommun vill understryka att arbetet inom dessa områden kommit långt i Örebro län och att det är viktigt att utvecklingen kan fortsätta också i det nya landstinget. Lindesbergs kommun ser länsdelssjukhusen, som t ex Lindesbergs och Karlskogas lasarett, som mycket betydelsefulla för den fortsatta utvecklingen av hälso- och sjukvården också i det nya landstinget.

Demokrati

En av de viktigaste utgångspunkterna för en fortsatt reformering är, som kommittén tydligt redovisar, att gå från indirekt valda till direkt valda beslutsorgan. Lindesbergs kommun vill framhålla att transparens, insyn

och ansvarsutkrävande i såväl beredningsprocesser som formella beslut ökar i ett landstingsfullmäktige i stället för i indirekt valda organ. Dagens gränsöverskridande beslutsformer inom t ex sjukvårdsregionerna och infrastrukturplaneringen kommer att i allt väsentligt ersättas av beslut i ett direktvalt fullmäktige. Detta är ett viktigt steg för att stärka demokratin.

Lindesbergs kommun menar att större regioner innebär att det nya Svealands län får en geografi som i vissa avseenden bättre stämmer överens med människors rörelsemönster. Beslutsprocesserna kan därmed bli mer effektiva och transparenta. Vidare får det nya länet en ökad samlad kapacitet när det gäller att t ex tillhandahålla effektiv sjukvård och kollektivtrafik och därmed bättre förutsättningar att uppnå önskade resultat.

När vi tar del av de utvärderingar som gjorts av Västra Götalandsregionen och Region Skåne ser vi att utvecklingen över tid blir mer positiv. Medborgarna ger betydligt bättre omdömen om den regionala demokratin i dag än när regionförsöken startade. Fler är intresserade av regionala frågor, fler anser att de har möjlighet att påverka besluten och fler har förtroende för hur regionens politiker sköter sitt uppdrag.

Landstingens demokratiutmaningar finns redan i dag, vilket kommittén konstaterar. Men den största verksamhetsfrågan – hälso- och sjukvården – bedöms ofta som en av de tre viktigaste i opinionsundersökningar. Genom aktivt arbete med att föra dialog med medborgarna om sjukvårdens utveckling har många landsting fått en högre profil, vilket stärker demokratin. Vi menar också att ett större landsting med ett vidgat uppdrag kan leda till ett ökat intresse och engagemang hos medborgarna för samhällsfrågor som avgörs på regional politisk nivå.

Lindesbergs kommun vill kraftfullt markera de utmaningar som en större geografi och ett färre antal fullmäktigeledamöter i förhållande till befolkningens storlek innebär. De förtroendevalda måste vara tillräckligt många, representativa och geografiskt spridda för att skapa en bred kontaktyta gentemot kommuner, näringsliv, civilsamhälle och enskilda medborgare. Vi menar att en organisering med nämnder och beredningar som inom sina mandat får ansvar för geografiska delar av det nya länet kan bidra till närhet och tydligare kopplingar till det nya landstinget och är en lösning som bör prövas.

De nya regionerna behöver dessutom skapa goda förutsättningar för att de förtroendevalda ska kunna företräda medborgarna. Det är viktigt att hänsyn tas så att alla grupper, t ex att småbarnsföräldrar och personer med funktionsnedsättningar, kan delta trots att avstånden till möten kan

komma att öka. Nya arbetsformer, som användande av ny teknik, digitala möten, sociala medier mm på ett öppet och innovativt sätt behöver prövas för att den regionala nivån ska komma närmare medborgare och intressenter, samtidigt som organisationen är effektiv.

Kommunerna är viktiga medspelare

Kommunernas insatser och betydelse såväl inom det regionala utvecklingsarbetet som inom välfärdsområdet kan inte nog understrykas. Samspelet mellan landstinget och de drygt 60 kommuner som kommer att finnas i länet kräver nya arbetsformer och en ny organisering.

Lindesbergs kommun menar att de specifika förutsättningar som kommer att gälla i Svealands län sätter ramarna för hur samspelet mellan landsting och kommuner ska byggas upp. De utvärderingar som gjorts i Västra Götalandsregionen visar att mindre kommuner fått ett större inflytande i den större regionen. I det nya landstinget är samspelet med kommunerna, inte minst de små, en av de viktigaste uppgifterna för att skapa legitimitet och gemensam utvecklingskraft. Kommuner med likartad struktur – kustnära, industricentra, turism etc. – kan överväga om man kan samspela på ett bra sätt. Likaså måste de skilda förutsättningarna i de olika delarna av det nya länet beaktas.

Detta är en viktig och central fråga som måste diskuteras och beslutas av det nya landstinget i nära samråd med kommunerna.

Lindesbergs kommun vill också understryka behovet av att hitta en effektiv och klok lösning på de mellankommunala utvecklingsfrågor som i Örebro län i dag delvis har Region Örebro län som plattform.

Geografin för Svealands län

Ja till Svealands län

Att Dalarnas, Gävleborgs, Södermanlands, Uppsala, Västmanlands och Örebro län går samman och bildar ett nytt gemensamt län och ett landsting är en utmaning som innebär att våga tänka nytt och att se möjligheterna. Det finns i dag ett utvecklat samarbete inom hela (sjukvården) eller delar (infrastruktur, kollektivtrafik, kultur, strukturfonder) av den tänkta Svealandsregionen.

Lindesbergs kommun instämmer i att den föreslagna geografin för Svealands läns landsting, i en nationell avvägning, är en god utgångspunkt för det kommande landstinget.

Det nya landstinget blir ett av sex jämnstarka, med kapacitet att bedriva regional utveckling och att fullgöra uppdragen inom hälso- och sjukvården för sina medborgare.

De förväntningar och krav som finns på en effektiv samhällsorganisation på regional nivå gör att Lindesbergs kommun gör bedömningen att det är

angeläget att Svealands län och landsting kan bildas enligt den tidplan som kommittén föreslår. Att skjuta på genomförandet skulle skapa en svår situation med stor osäkerhet och ett vänteläge som skulle riskera såväl suboptimeringar som utebliven beslutskapacitet inom för medborgaren och företaget viktiga samhällsområden.

Koppling till Stockholm och övriga grannar

Svealands län kommer att gränsa till samtliga föreslagna län utom Skåne/Blekinge. Detta centrala läge gör att Svealands län och dess landsting ser det som väsentligt att bygga upp goda grannrelationer inom alla samhällsområden.

Idag finns starka kopplingar i både norr, öster, väster och söder. Lindesbergs kommun ser att dessa även framöver behöver vara starka. Med nya län kommer antalet gränser att minska radikalt. Så kommer t ex det föreslagna Västra Götalands län att ha en i stället för dagens tre gränsrelationer till det föreslagna Svealands län. De gränser som trots allt kommer att finnas mellan de nya större länen ska betyda så lite som möjligt i vardagen för människor, civilsamhälle och företag.

Ett perspektiv som kan lyftas fram i Indelningskommitténs fortsatta arbete är starka stråk och deras inverkan på regionförstoring och tillväxt. Starka stråk som binder samman nodstäder med sina respektive omland torde fortsatt vara en viktig faktor för tillväxt och samverkan även efter att storregioner bildats. I region Svealand finns flera starka stråk varav ett är stråket Oslo-Stockholm, ett annat är godstrafik från norra Sverige via Hallsbergs rangerbangård. I indelningskommitténs fortsatta arbete bör starka stråk uppmärksammas i synnerhet där de fortsättningsvis kommer att vara regionövergripande samverkansfrågor.

Indelningskommittén redovisar på flera ställen i betänkandet Svealands läns kopplingar till Stockholm och utvecklingen i huvudstadsregionen. Redan i dag är Stockholm den kanske enskilt viktigaste relationen för många företag, medborgare, civilsamhället och offentliga organ i alla de sex län som är tänkta att ingå i Svealands län.

Lindesbergs kommun kan konstatera att Svealands län kommer att ha den för länet sannolikt viktigaste tillväxtfaktorn – Stockholm – utanför länet. Detta kommer att kräva speciella arrangemang för att koppla samman Svealands län med Stockholms län, så att t ex de starka samarbeten som under lång tid byggts upp inom infrastruktur, kollektivtrafik, kultur och arbetsmarknad kan utvecklas ytterligare.

Lindesbergs kommun menar att Stockholm med sin storlek och nationella huvudstadsfunktion bör utgöra ett eget län (ev. inklusive Gotland). Även om också alternativ som inkluderat delar av Svealands län i ett större

Stockholms län har förts fram, så ökar samstämmigheten mellan administrativt och funktionellt när Svealands län som en part kan föra dialog om olika utvecklingsinsatser med Stockholms län. Vi menar att detta också kommer att stärka utvecklingen i Stockholms län.

Mot denna bakgrund kan Lindesbergs kommun inte se att det argument som kommittén för fram om att skapa en stark region mellan Stockholm och Västra Götalandsregionen är i fokus för det kommande Svealands län. Det är i stället att bygga upp den egna styrkan i en flerkärnig struktur och att med den som bas i symbios med Stockholms län och övriga grannar utveckla Sverige.

Bildandet av Svealands läns landsting

Ekonomiskt underlag – viktiga komponenter saknas

Lindesbergs kommun delar kommitténs beskrivning av de senaste årens ekonomiska utveckling, där skillnader mellan landstingens ekonomiska resultat har skapat skillnader i möjligheterna att möta framtida ekonomiska utmaningar. Samtidigt pågår olika processer som gör att situationen 2019 kan se annorlunda ut än den som kommittén refererar till.

Enligt vår uppfattning hade det varit till hjälp att redovisa fler pro forma siffror än skattesats, soliditet, etc. Till exempel visar det använda nyckeltalet finansnetto mycket lite om landstingens finansiella status. Vi saknar t ex siffror om kommande sammanlagd omslutning, utgifter för hälso- och sjukvård och andra verksamheter.

Genom att bilda större enheter skapas nya förutsättningar, där framför allt skalfördelar inom befintlig verksamhet kan bidra till finansiering av ny verksamhet.

Lindesbergs kommun menar dock att de största positiva ekonomiska effekterna åstadkoms genom att större och starkare landsting bättre kan skapa en regional samhällsutveckling som på sikt ger en högre tillväxt av skatteunderlaget. I det avseendet hade Lindesbergs kommun välkomnat en grundligare studie av Västra Götaland och Skåne. En sådan kunde gett värdefulla fingervisningar om effekterna av större landsting, såväl intäkts- som kostnadsmässigt, än erfarenheterna från Danmark. I en sådan analys skulle man också kunnat se vilka kostnader som ev. tillkom eller ökade i samband med bildandet av ett större landsting.

Finansieringsprincipen gäller

Finansieringsprincipen ska gälla också en reform som denna. De merkostnader som uppkommer enligt förslaget ska enligt Lindesbergs kommun uppfattning finansieras av staten. Det är inte rimligt att de förändringar som genomförs genom riksdags- och regeringsbeslut ska belasta den del av befolkningen som finns i det föreslagna Svealand. Vi förutser att staten också för dialog med de kommande landstingen och berörda kommuner om att tillföra ytterligare resurser för att underlätta processen.

Vårdval och hemsjukvård

Det finns en stor medvetenhet om behovet av att etablera ett gemensamt system för vårdval inom såväl primärvården som tandvården i hela det nya landstinget. Likvärdighetsprincipen kräver detta. Även gränsdragningen mot hemsjukvården i förhållande till kommunerna behöver bli enhetlig.

Lindesbergs kommun hade önskat att kommittén fördjupat analysen av på vilket sätt dessa processer bäst kan genomföras.

Kollektivtrafikens organisering

Organisering av kollektivtrafikmyndigheten i det nya landstinget är en av de frågor som behöver hanteras skyndsamt. De olika modeller som i dag gäller i de sex länen gör inte processen helt enkel.

Lindesbergs kommun menar att den kommande processen underlättats om kommittén genomfört och i betänkandet presenterat beräkningar för rimligt tänkbara scenarion för utfallet för kommunerna när det gäller kollektivtrafikkomponenten i kostnadsutjämningsystemet. Vi förväntar oss att man bistår med sådana beräkningar i förekommande fall.

Idag är Örebro län inblandad i trafik som sträcker sig över de föreslagna regiongränserna. Den nya regionindelningen kommer inte att undanröja behovet av trafik över länsgränserna. I takt med att staten backat från ansvaret att tillhandahålla en fungerande interregional kollektivtrafik blir frågan allt viktigare för kollektivtrafikmyndigheterna. Från Örebro län kommer behoven av trafik till Stockholm att fortsätta att öka samtidigt som kopplingarna mot Värmland, Västra Götaland och Östergötland måste bli bättre.

Landstinget ska leda det regionala utvecklingsarbetet

Sedan snart 20 år tillbaka har staten aktivt fört över ansvaret för det regionala utvecklingsarbetet till den regionala politiska nivån. Från 2017 är det endast i Stockholms län som länsstyrelsen har det regionala

utvecklingsansvaret. Även här pågår ett arbete som kan resultera i att man bildar region 2019.

Lindesbergs kommun tillstyrker Indelningskommitténs förslag om att det är landstingen som ska ha det regionala utvecklingsansvaret. Enligt kommittén ska landstingen framöver åläggas detta ansvar. Lindesbergs kommun menar att detta är ett klokt förslag som tydliggör att detta uppdrag kommer från staten.

Därmed kommer också staten att kunna ålägga landstingen att för statens räkning fullt ut hålla samman det regionala utvecklingsarbetet. Vid sidan av rena uppdrag i sakfrågor, tillsammans med sektormyndigheter, kan t ex uppföljning av de statliga sektorsmyndigheternas insatser för regional tillväxt utföras av landstingen. Vi vill speciellt uppmärksamma att man använder begreppet åläggs, vilket ju betyder att landstingen också inom detta politikområde kommer att kunna få uppdrag från regeringen, i motsats till de erbjudanden som gäller i dag.

Statens roll är oklar

Som tidigare konstaterats har staten genom flertalet av sina myndigheter redan gått före i bildandet av större regioner. Lindesbergs kommun instämmer i kommitténs analys att detta gjorts på ett okontrollerat och osystematiskt sätt som lett till att vi idag har en stat som på regional nivå inte är kapabel att på ett effektivt sätt samspela med den regionala politiska nivån.

Mot bakgrund av att kommittén inte lägger konkreta förslag inom området statliga myndigheter, lägger Indelningskommittén, enligt vår uppfattning, ett allt för stort fokus på statens regionala organisering här i delbetänkandet.

Lindesbergs kommun menar att detta öppnar för tolkningar som kan komma att leda till att möjliga alternativa lösningar inte prövas i den kommande processen. Det gäller såväl för den roll som man skissar för länsstyrelserna i de kommande sex länen, som för hur de statliga myndigheter som är relevanta ska organiseras. För de nya landsting som bildas 2019 innebär detta en osäkerhet i hur man ska uppta sin nya roll och samspela med staten i den nya geografien. Vi hade gärna sett att kommittén fullföljt sina resonemang och pekat ut de relevanta myndigheterna redan i delbetänkandet.

Medskick till regeringen inför propositionsarbetet

Slå fast antalet län i propositionen

Mot bakgrund av Indelningskommitténs principiella resonemang om vilka geografier som är aktuella när reformen är fullföljd 2023 menar Lindesbergs kommun att regeringen i kommande proposition bör lägga fast att Sverige på regional samhällsnivå från år 2023 ska vara indelat i sex län och att relevanta statliga myndigheter ska följa denna indelning.

Detta är en viktig förutsättning för att tydlighet i rollfördelningen mellan landsting och statliga myndigheter ska kunna genomföras med start redan från år 2019.

Effektiv kollektivtrafik och regionala infrastrukturprioriteringar

Att bilda ett nytt län och landsting i en betydligt större geografi än som skett tidigare kommer nu att ske i såväl Norrland som Svealand. En viktig förutsättning för att klara att hålla samman regionen är att infrastruktur och kollektivtrafik fungera mellan de olika delarna i regionen.

I Svealands län finns idag ett flertal kollektivtrafiksystem – länsvisa och storregionala. Att bygga samman dessa till ett gemensamt system, som dessutom kopplas samman med grannarnas, kommer att kräva betydande resurser. . Särskilt viktigt är det i gränstrakterna där dessa frågor kan riskera att falla mellan stolarna, exempelvis i Östra Värmland, i skarven mellan Svealandsregionen och en utökad Västra Götalandsregion.

Lindesbergs kommun anser att regeringen bör överväga att tillföra extra medel till de nya större landstingen med syfte att säkerställa en kollektivtrafik som binder samman den nya regionen i första hand internt men också med sina grannar.

Inom ramen för den planering av infrastruktur de kommande åren som nu påbörjas ingår dagens länsanslag.

Lindesbergs kommun menar att de sex organ som har ansvaret för planering av den regionala infrastrukturen i det nya Svealands län bör få i uppdrag att ta fram en gemensam infrastrukturplan inför kommande planbeslut.

För att underlätta för planeringsorganen att samordna sitt arbete menar Lindesbergs kommun att det vore önskvärt att regeringen tillförde ytterligare medel för att säkerställa att investeringar som ökar tillgängligheten i Svealands län kan genomföras skyndsamt.

Säkerställ en relevant myndighetsgeografi redan 2019

Lindesbergs kommun hade önskat att de förändringar som bör ske för relevanta statliga myndigheter funnits med i delbetänkandet. De exempel på myndigheter som nämns – Trafikverket, Tillväxtverket och ESF-rådet – är alla tre myndigheter som i inget av fallen har en regional indelning som överensstämmer med geografin i det tilltänkta Svealands län.

Vidare har kommittén i dialog med regionala företrädare lyft fram ytterligare myndigheter som bör ha samma geografi för sin regionala organisation som de nya länen. De myndigheter som presenterats i kommitténs PM den 18 maj är Trafikverket, Tillväxtverket, ESF-rådet, Polisen, Säkerhetspolisen, Försvarsmakten, Inspektionen för vård och omsorg, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Migrationsverket och Skogsstyrelsen. Det finns även andra myndigheter som bör kunna komma ifråga, där den geografiska samstämmigheten med Svealands län i dag är obefintlig.

Regeringens proposition bör enligt vår uppfattning innehålla förtydliganden och klargöranden som går längre än de skrivningar som kommittén redovisar. Regeringen har mandat att säkerställa en ny geografi också för myndigheterna. Det är inte rimligt att de län och landsting som bildas 2019 ska behöva leva med övergångslösningar till 2023.

En lösning som skulle kunna övervägas är att från regeringens sida ge de mest relevanta myndigheterna i uppdrag att ha en harmoniserad regional organisation klar för de län som nu föreslås 2019.

Flerkärning struktur på förvaltningen i både stat och landsting

I det nya länet kommer såväl landstingets förvaltningsorganisation som länsstyrelsen och berörda sektormyndigheter med regional organisering att behöva välja lokaliseringsort eller -orter.

Lindesberg kommun menar att det är av största vikt att samtliga dessa processer sker simultant och i ett sammanhang. Även om olika organ fattar formella beslut så bör i första hand regeringen och kommande indelningsdelegerade föra nära överläggningar för att bästa resultat ska uppnås.

Bredare uppdrag till de nya landstingen

Enligt direktiven ingår det inte i Indelningskommitténs uppdrag att föreslå någon förändring av uppgiftsfördelningen inom eller mellan den statliga och den kommunala nivån.

Region Skåne och Västra Götalandsregionen har visat att den regionala politiska nivån är både beredd och kapabel att axla ansvar som traditionellt funnits i staten. Ett väl fungerande samspel med

kommunerna är en förutsättning för att detta ska leda till ökad hållbar tillväxt och attraktionskraft.

Lindesbergs kommun menar att infrastruktur i vägar, järnvägar och bredband, delar av arbetsmarknadspolitiken, delar av landsbygdsprogrammet, utbildningspolitiken, forskningsfinansiering och ett vidgat ansvar för den nationella delen av kulturpolitiken är exempel på ansvarsområden som ska decentraliseras från stat till landsting.

Medskick till Indelningskommittén inför slutbetänkandet

Samspel och utvecklade roller

Flernivåstyrning

Sedan snart 20 år tillbaka har regeringen valt att aktivt ge det regionala utvecklingsansvaret till den regionala politiska nivån, enligt kommittén framöver till landstingen. Lindesbergs kommun menar att detta är och varit en klok väg att gå inom ramen för utvecklingen av det som brukar benämnas politisk flernivåstyrning. Det är genom att via landstingen kanalisera ett territoriellt utvecklingsansvar som medborgarna kan utkräva politiskt ansvar för den regionala utvecklingen och därmed också föra en dialog om olika vägval.

Regeringen ger landstingen uppdrag i den nationella politiken

Med denna process har staten också valt att integrera det regionala självstyret i arbetet med att genomföra den statliga politiken på regional nivå. Regeringen ger landstingen uppdrag inte bara inom olika sakområden som hälso- och sjukvård utan också på ett övergripande plan för den territoriella utvecklingen. Det tydligaste exemplet på detta är den regionala utvecklingsstrategin, som de med det regionala utvecklingsansvaret har ansvar att ta fram och fastställa (vilket ju också landstingen genomgående ska ha enligt kommitténs förslag). I dag är det den regionala politiska nivån som ska leda arbetet regionalt med att förverkliga t ex den Nationella strategin för hållbar tillväxt och regional utveckling, som har uppdrag kopplade till kompetensförsörjning, som utvecklar samspel med statliga myndigheter som t ex Trafikverket, Kulturrådet och universitet/högskolor.

Den avgränsning som kommittén gör mellan å ena sidan statlig förvaltning och å andra sidan landstingens uppdrag bygger därmed på roller som nu håller på att försvinna.

Ett viktigt skäl för Lindesbergs kommun att bejaka bildandet av nya län är att den politiska nivån i form av de nya landstingen även

fortsättningsvis får statens förtroende att leda utvecklingsarbetet och ta det territoriella ansvaret.

I nästa led bör även samverkansformer som växt fram under senare år mellan kommuner och delar av län ges uppmärksamhet i slutbetänkandet för att säkerställa att lyckade konstellationer och goda exempel kan tas tillvara i genomförandet av reformen om storregionerna.

Förändrade roller för statliga myndigheter

Linesbergs kommun menar att kommittén har ett viktigt uppdrag i sitt slutbetänkande att genomföra analysen av hur ansvaret mellan å ena sidan sektorsmyndigheterna och å andra sidan länsstyrelsen både ser ut idag och hur det bör se ut i en ny geografi.

Vi vill understryka att vi ser att länsstyrelsen även fram över har en viktig roll. Men liksom för det nya landstinget ser vi att rollen kommer att vara en annan än den som finns i dag. Länsstyrelsen har en viktig roll i utvecklingsarbetet inom de sakområden där man är regional myndighet för de nationella sektorsmyndigheterna, t ex Jordbruksverket eller Riksantikvarieämbetet. Men rollen blir då regional sektorsmyndighet. Vid sidan av denna roll kommer myndighetsrollen i form av tillstånd, tillsyn mm.

Samspelet kommuner – landsting – myndigheter – regering

I en situation med ett betydligt färre antal landsting än dagens ändras också förutsättningarna för dialogen mellan staten och den regionala och lokala politiska nivån.

Med endast sex landsting kan såväl sektorsmyndigheter nationellt som regeringen/regeringskansliet ha en direkt dialog med företrädare från hela landet samlande i ett sammanhang. Denna typ av dialoger förekommer enligt vår kunskap redan idag med de tre största landstingen i ganska betydande omfattning. De behöver etableras och utvecklas också med de nya större landstingen. I detta sammanhang vill vi än en gång understryka att ett tillitsfullt samarbete mellan landsting och kommuner är en förutsättning för att detta ska fungera.

Vidare kan landstinget föra en direkt dialog med samtliga relevanta myndigheter i länet i ett sammanhang. Vi dessa tillfällen är länsstyrelsen en av flera viktiga myndigheter, bland annat i sin roll som regional myndighet för ett stort antal andra myndigheter som valt att inte ha en egen regional organisation. Kommunerna, eller representanter för dessa bör enligt vår uppfattning vara självskrivna deltagare i sådana dialogmöten.

Lindesbergs kommun ser fram mot att kommittén mycket noggrant analyserar den nya struktur som färre och större län får för samspelet

mellan olika offentliga organ. Det gäller de nya landstingen, de nya länsstyrelserna, sektorsmyndigheterna regionalt och nationellt, regeringen och inte minst kommunerna.

Vi menar att kommittén i sitt fortsatta arbete måste söka alternativa lösningar för att dels ge de nya landstingen ett tydligt mandat att leda utvecklingen inom sitt territorium och dels säkerställa att de statliga myndigheterna, inklusive länsstyrelsen, ges en ny roll på den regionala spelplanen. Vår uppfattning är att nya roller, samspel och samverkan måste utformas med utgångspunkt i den nya situationen.

Från Lindesbergs kommuns sida välkomnar vi en fortsatt öppen och framåtsyftande dialog med kommittén i denna centrala fråga under det kommande arbetet.

Nytt begrepp i stället för landsting?

Kommittén avser i sitt slutbetänkande att komma med förslag på beteckning på det som i dag är landsting.

Det är viktigt att hitta ett nytt begrepp. En så radikal förändring som den regionala samhällsorganisationen nu står inför underlättas om man också i ord synliggör att det är frågan om något nytt.

Lindesbergs kommun föreslår att man bygger vidare på den praxis som etablerats i samband med att landstingen övertagit det regionala utvecklingsansvaret. Begreppet region är etablerat för dessa landsting i dag, inte minst i Region Skåne och Västra Götalandsregionen”. Numera är det endast vid allmänna val som begreppet landsting används för den regionala politiska nivån.

För Svealands län skulle det som kommittén benämner Svealands läns landsting i stället med detta förslag komma att heta Region Svealand.

Kommunstyrelsen

2016-09-20

KS § 182

Dnr. 2016/279

Svar på remiss - Regional indelning - tre nya län

Beslut

Kommunstyrelsen antar förvaltningens förslag till yttrande daterat den 8 september 2016 som sitt och överlämnar till Finansdepartementet.

Ärendebeskrivning

Lindesbergs kommun har fått möjligheten att lämna remissyttrande till Finansdepartementet angående förslag om Regional indelning – Tre nya län (SOU 2016:48)

Remissyttrandet har utarbetats i samarbete med Region Örebro län.

Lindesbergs kommuns sammanvägda bedömning av Indelningskommitténs förslag om att bilda ett nytt landsting i Svealands län är att det finns objektivt bärande skäl för att genomföra förslaget och att det medför bestående fördelar i enlighet med indelningslagens krav.

Vid sammanträdet lämnar Virosa Viberg (SD) ett eget förslag till yttrande från Sverigedemokraterna, likaså lämnar Pär-Ove Lindqvist (M) ett eget förslag till yttrande från Moderaterna.

Ledamöternas förslag till beslut

Pär-Ove Lindqvist (M) föreslår att kommunstyrelsen ska anta Moderaternas förslag till remissyttrande som sitt och överlämna till Finansdepartementet.

Virosa Viberg (SD) föreslår att kommunstyrelsen ska anta Sverigedemokraternas förslag till remissyttrande som sitt och överlämna till Finansdepartementet.

Bengt Storbacka (S) och Jonas Kleber (C) föreslår att kommunstyrelsen ska anta förvaltningens förslag till yttrande daterat den 8 september 2016 som sitt och överlämna till Finansdepartementet.

Beslutsgång

Ordförande finner att det finns tre förslag: förvaltningens förslag, Moderaternas förslag och Sverigedemokraternas förslag. Ordförande ställer förslagen mot varandra och finner att kommunstyrelsen beslutat enligt förvaltningens förslag.

Omröstning begärs och verkställs enligt följande:

Justerande

Utdragsbestyrkande

Kommunstyrelsen

2016-09-20

Ordförande utser förvaltningens förslag till huvudförslag. För att utse ett motförslag till huvudförslaget ställer ordförande Sverigedemokraternas förslag mot Moderaternas förslag. De som stödjer Sverigedemokraternas förslag röstar ja och de som stödjer Moderaternas förslag röstar nej.

Omröstningen utföll med 2 ja, 3 nej och 10 avstod. Av röstningslistan nedan framgår hur var och en av ledamöterna röstade.

Ja röstande

Mats Seijbolst (SD)
Virosa Viberg (SD)

Nej röstande

Pär-Ove Lindqvist (M)
Annette Lindvall (M)
Ingrid Åberg (KD)

Avstår

Jonas Kleber (C)
Linda Svahn (S)
John Omoomian (S)
Daniel Andersson (S)
Bengt Storbacka (S)
Jonas Bernström (S)
Susanne Karlsson (C)
Linda Andersson (S)
Bengt Evertsson (MP)
Irja Gustavsson (S)

Ordförande finner att Moderaternas förslag är motförslag till förvaltningens förslag och ställer förslagen mot varandra. De som stödjer förvaltningens förslag röstar ja och de som stödjer Moderaternas förslag röstar nej.

Omröstningen utföll med 9 ja, 3 nej och 3 avstod. Av röstningslistan nedan framgår hur var och en av ledamöterna röstade.

Ja röstande

Jonas Kleber (C)
Linda Svahn (S)
John Omoomian (S)
Daniel Andersson (S)
Bengt Storbacka (S)
Jonas Bernström (S)
Susanne Karlsson (C)
Linda Andersson (S)
Irja Gustavsson (S)

Nej röstande

Pär-Ove Lindqvist (M)
Annette Lindvall (M)
Ingrid Åberg (KD)

Avstår

Mats Seijboldt (SD)
Virosa Viberg (SD)
Bengt Evertsson (MP)

Ajournering sker 14.45-14.55

Ordförande finner att kommunstyrelsen har antagit förvaltningens förslag till yttrande daterat den 8 september 2016 som sitt och överlämnar det till Finansdepartementet.

Justerande

Utdragsbestyrkande

Kommunstyrelsen

2016-09-20

Reservation

Pär-Ove Lindqvist (M), Annette Lindvall (M) och Ingird Åberg (KD) reserverar sig mot beslutet till förmån för Moderaternas förslag och meddelar att de tänker inkomma med en skriftlig reservation innan protokollets justering.

Virosa Viberg (SD) och Mats Seiboldt (SD) reserverar sig mot beslutet till förmån för Sverigedemokraternas förslag och meddelar att de tänker inkomma med en skriftlig reservation innan protokollets justering.

Meddelas för åtgärd:

Finansdepartementet (inkl. remissyttrande)

Justerande

Utdragsbestyrkande

P.2016.3076

Skriftlig reservation över delbetänkandet Regional indelning – tre nya län (SOU 2016:48)

LINDESBERGS KOMMUN Kommunstyrelsens kansli
2016 -09- 21
Def. 2016/279

Nej till Svealands län och landsting

Sverigedemokraterna i Lindesbergs kommun delar inte kommitténs analys om sex jämnstarka landsting.

Vår sammanvägda bedömning av Indelningskommitténs förslag om att bilda ett nytt landsting i Svealands län är att det inte finns någon anledning att genomföra förslaget och att det medför bestående nackdelar.

Den föreslagna länsindelningen innebär stora förändringar i medborgarnas möjlighet att påverka verksamheten i det föreslagna Svealands läns landsting. 149 ledamöter ska väljas bland 1,7 miljoner invånare jämfört med 448 idag. Avståndet mellan medborgare och beslutsfattare kommer därmed att bli betydligt längre än idag.

Det framförs i betänkandet att jämnstarka landsting får likvärdig möjlighet att påverka riksdagen. Med dagens inledning påstås de mindre landstingen och regionerna ha svårt att få sin röst hörd. Detta är ett partiinternt problem i de partier där dialogen med riksdagsledamöterna brister. Lösningen på sådana problem står därför att finna i de respektive partiernas organisation, inte i bildandet av större län.

I det föreslagna Svealands län skulle det finnas mer än 60 kommuner. Antalet kommuninvånare i dessa varierar från 4 500 till 210 000 personer. Istället för nyss nämnda problem för de mindre landstingen att påverka riksdagen skulle problemen flyttas till de mindre kommunerna. Dessas möjlighet att påverka landstinget skulle bli mycket ojämn.

Hälso- och sjukvården har ytterst lite att tjäna på större organisationer. Samarbete över nuvarande länsgränser finns redan och kan vidareutvecklas vid behov.

Vidare ser vi hur Örebro universitet drabbas av negativa konsekvenser i form av förlorade praktikplatser och akademiskt utbyte med Karlstad universitet, samt att det forskningssamarbete som finns kommer att drabbas negativt.

Sverigedemokraterna i Lindesbergs kommun ser också att små företag och organisationer riskerar att få svårare att påverka den regionala utvecklingen. Även små kommuner kommer att få mindre uppmärksamhet i ett större landsting.

Vi anser att frågan om ny länsindelning har så stor påverkan på medborgarna att frågan ska avgöras i en folkomröstning.

Virosa Viberg (SD)

Mats Seiboldt (SD)

Reservation angående yttrande över remissen Regional indelning - tre nya län (SOU 2016:48) Indelningskommitténs förslag till storregioner.

Vi reserverar oss mot Kommunstyrelsens beslut och anser att yttrandet istället skulle ha följande innehåll:

Lindesbergs kommun säger nej till förslaget om storregion Svealand.

Indelningskommitténs förslag om nya storregioner är riktigt dåligt för Örebro län. Det försämrar för sjukvården, det försvårar för järnvägen och det riskerar både statliga jobb och sjukvårdsjobb i länet.

Örebro ska, enligt förslaget, bilda storregion tillsammans med Gävleborg, Dalarna, Västmanland, Sörmland och Uppsala län. I diskussionerna har det sagts att större regioner skulle underlätta för sjukvården, arbetsmarknaden och för kommunikationerna. För oss i Örebro län innebär förslaget istället försämringar på alla de tre områdena.

Den föreslagna storregionen försämrar kraftigt villkoren och möjligheterna för länets sjukvård.

För sjukvården innebär det en mycket kraftig försämring. Örebro samarbetar sedan länge intensivt med Värmland inom ramen för Uppsala- Örebro sjukvårdsregion. Värmlands läns landsting köper mycket sjukvård både från Karlskoga lasarett och från USÖ, Universitetssjukhuset, i Örebro. För Karlskoga handlar det om sjukvård för ca 80 miljoner kronor och därmed en viktig del av underlaget för sjukhuset, inte minst för rollen som akutsjukhus. För USÖ handlar det om högspecialiserad sjukvård för ca 140 miljoner kronor. Det innebär att Värmland köper ca 40% av den sålda högspecialiserade sjukvården vid USÖ. Det är patienterna från Värmland som ger den volym som är nödvändig för att bedriva högspecialiserad sjukvård vid USÖ. Värmland köper lika mycket högspec-vård som Dalarna, Västmanland och Sörmland ihop. Det innebär att patienterna från Värmland är en absolut nödvändig del för att klara uppdraget som högspecialiserat sjukhus, en roll som är ett krav för att bära läkarutbildning och status som universitetssjukhus. Förslaget innebär att Värmland i stället skulle höra till Västra Götalands sjukvårdsregion och att de värmländska patienter som behöver högspecialiserad sjukvård får åka till Göteborg i stället för Örebro. Möjligheterna att utveckla USÖ, ja till och med behålla nuvarande situation, skulle försämrats mycket kraftigt om förslaget går igenom.

Sjukvårdsminister Gabriel Wikström (S) har uttalat att det finns för många akutsjukhus, samt att han tror att de nya storregionerna kan komma att lägga ner ett antal akutsjukhus när en regionreform är genomförd. Örebro län är ett av de län som har flera akutsjukhus.

Risken är uppenbar att rollen som akutsjukhus är i fara för både lasarettet i Lindesberg och i Karlskoga om det blir en storregionbildning enligt förslaget.

Det finns de som hävdar att större regioner är nödvändiga för att klara sjukvården i framtiden.

Om en mycket större organisation är nödvändig skulle det synas redan nu, i resultaten från Stockholm, Västra Götaland och Skåne med mycket större organisationer än landets övriga landsting.

Ligger de i topp när det gäller medicinsk kvalitet, medicinska resultat, effektivitet eller ekonomi? Svaret är Nej. De landsting som ligger bra till i de flesta jämförelser är Östergötland, Jönköping och Kalmar.

Eller har de stora regionerna lättare att rekrytera läkare, sjuksköterskor och andra medarbetare till sjukvården? Även här är svaret nej. På ett område borde det bara kunna gå bättre för Örebro med en ny organisation och det gäller väntetider. Men det beror på att Örebro idag hör till de sämsta i landet, med långa köer till vården. Inte heller här finns det något samband mellan storlek och resultat utan de landsting som har korta köer är de som aktivt jobbar med att korta väntetiderna.

När det gäller kvalitet i sjukvården verkar det inte finnas något positivt samband mellan storlek och resultat. När Karlskoga lasarett, som enda sjukhus någonsin, fick utmärkelsen Svensk kvalitet var det resultatet av ett långvarigt och ihärdigt arbete på sjukhuset, av sjukhusets egna medarbetare. Det var inte ett resultat av en stor organisation.

Det finns ett stort behov av att fortsätta det goda samarbetet inom ramen för dagens sjukvårdsregion. Fortsatt nivåstrukturering inom den specialiserade vården är nödvändig men i och med att dagens sjukvårdsregion bryts sönder av de nya storregionerna skapar förslaget till storregioner nya problem i stället för att lösa några.

En av de stora utmaningarna framöver är ett förbättrat omhändertagande av allt fler sjuka äldre. Det kräver ett tätare och bättre samarbete mellan den kommunalt finansierade äldreomsorgen och regionens sjukvård, både primärvård och specialistsjukvård. Det samarbetet underlättas inte av om sjukvården organiseras i en storregion som ska ha god kontakt med 64 kommuner.

Lindesbergs kommun avstyrker därför förslaget till storregioner eftersom det så påtagligt försämrar förutsättningarna för Lindesbergs lasarett och sjukvården i länet.

Den föreslagna storregionen försvårar viktiga infrastruktursatsningar för länet.

Ett mycket viktigt projekt för vårt län är förbättrad järnväg och snabbtåg mellan Stockholm och Oslo, där spåren går direkt från Örebro mot Karlskoga, Kristinehamn och Karlstad. Det skulle göra resorna väldigt mycket snabbare och knyta ihop Västerås, Örebro och Karlstad till en gemensam arbetsmarknad. Med en gemensam region från Västmanland, över Örebro och med Värmland hade vi alla haft ett starkt gemensamt intresse av nya spår och nya tåg. Med det nya förslaget till storregioner blir det i stället två regioner efter stråket, och det blir regioner där fokus inte kommer att ligga efter sträckan Stockholm-Oslo.

För Svealandsregionen blir det viktigare med både Dalabanan och trafiken norrut. För Västra Götaland är trafiken Oslo-Göteborg betydligt viktigare än trafiken Oslo-Stockholm. Det förefaller mycket osannolikt att Region Västra Götaland skulle prioritera tågtrafik Oslo-Karlstad-Stockholm framför Oslo-Göteborg-Köpenhamn.

Den föreslagna storregionen försämrar möjligheterna för arbetstillfällena inom statlig förvaltning.

Örebro län har väldigt många arbetstillfällena inom statlig förvaltning, ca 5000 st. Möjligheterna att behålla och få nya statliga jobb till Örebro försämrar kraftigt av förslaget till Svealandsregionen. Örebro riskerar att bli av med huvuddelen av länsstyrelsen när man ligger i utkanten av den nya storregionen. Den nya regionpolis-organisationen slås sönder och Örebros roll som huvudort riskeras. Örebro blir en utkantsstad i regionen där det blir avsevärt svårare att få nya förvaltningsuppdrag och jobb i både statlig och regional förvaltning.

Den föreslagna storregionen försvårar för demokratin.

Även om en ny storregion kommer att ledas av ett direktvalt fullmäktige kommer det att bli betydligt färre politiskt aktiva och avståndet mellan väljare och valda kommer att öka dramatiskt. Den nya storregionen väldigt stor, med 64 ingående kommuner, det är sannolikt att många kommuner kommer att sakna förtroendevalda i ett nytt storregionfullmäktige. Det blir långt mellan väljare och valda och långt mellan vårdens medarbetare och deras ledning. Det blir både en demokratisk utmaning och en utmaning att klara en av de viktigaste uppgifterna för sjukvården, bättre vård för sjuka äldre.

Det är troligt att de mindre partierna inte kommer att få fullmäktigeledamöter i samtliga län vilket kan skapa problem med företräderskap. Risken är stor att politikerföraktet ökar när avståndet mellan väljare och valda ökar.

Sammantaget talar starka skäl för att förslaget till storregioner är riktigt dåligt för Örebro län och Lindesbergs kommun vi avstyrker därför förslaget.

Pär-Ove Lindqvist (m)

Annette Lindvall (m)

Ingrid Åberg (kd)

